

Darshan Singh

TAJNA SVIH TAJNI

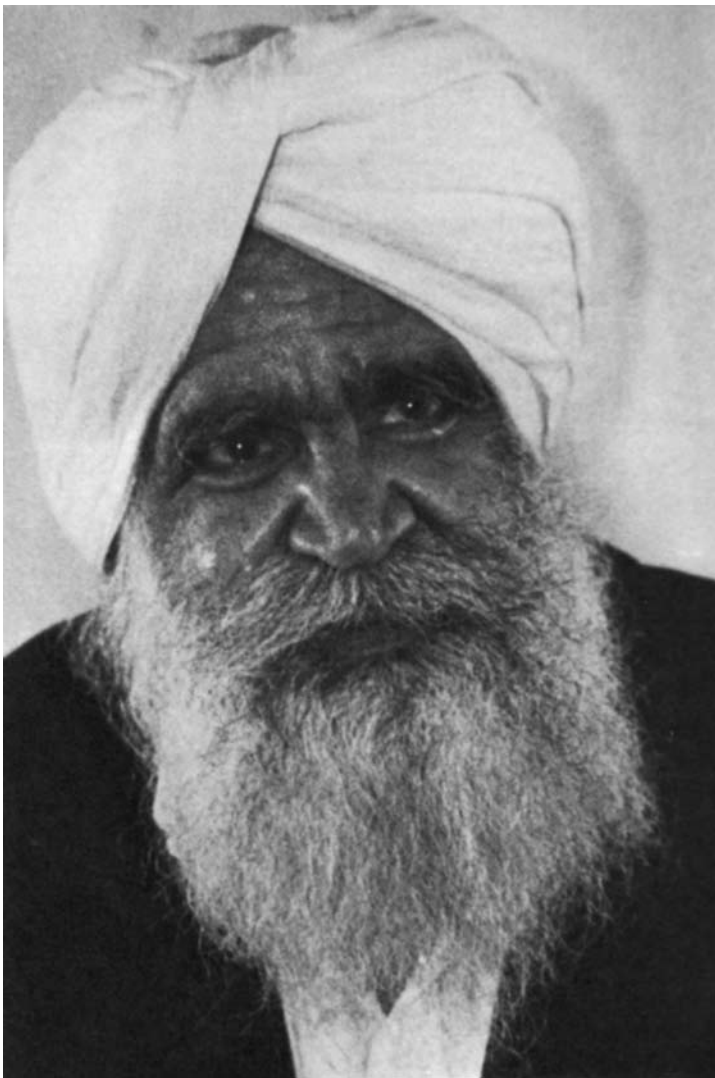
Duhovni razgovori

S engleskoga prevela

Tatjana Petrović, prof.

Škorpion

Sant Darshan Singh Ji Maharaj

Sadržaj

Uvod	11
1. Lirski pogledi	15
2. Fizička smrt	22
3. Srebrna struna	27
4. Razgovor sa svećenikom	31
5. Vjerovanje sufija	48
6. Molitva	58
7. Kontemplacija	64
8. Strpljenje i upornost	69
9. Samoanaliza	75
10. Umjetnost	79
11. Obrazovanje	82
12. Paunov ples	89
13. Sumrak	91
14. Muke rastanka	95
15. Budizam	104
16. Prasadam	109
17. Vjerovanje i vjera	116
18. Brak	121
19. Narkotici	130
20. Studentski život	133
21. Sućut	137
22. Dodir	143

23. Žudnja za <i>daršanom</i>	150
24. Iskorjenjivanje svojih nedostataka	157
25. Skromnost	161
26. Prisjećanje s ljubavlju	164
27. Srdžba	170
28. Odgoj djece	172
29. Predati se	176
30. Seljenje duša	179
31. Karma	188
32. Čisto pokrivalo za glavu	197
33. Ljubomora	201
34. Satsang	205
35. Ljubav je tajna	213

UVOD

Veliki duhovni učitelji dolaze na ovaj svijet da bi zadovoljili dušu koja žeda. Jer u evoluciji svakoj duši dolazi vrijeme kada počne tugovati za svojim nebeskim domom od kojega se odvojila prije nekoliko milijuna godina. Takva duša počinje okretati leđa ovome svijetu u kojem ne vidi ništa osim iluzije zadovoljstva i spoznaje da se svaki čovjek rađa da bi patio i prošao kroza smrt.

U svojoj neograničenoj milosti Bog stalno dovodi među nas prosvjetljene duše, ljude koji su u sebi ostvarili Boga da bi nam pomogao vratiti se k Njemu. Ti ljudi polako čiste one koji su na duhovnom putu, dok ne postanu sposobni spoznati sebe i spoznati Boga. Pri posvećenju (inicijaciji) takav Bogočovjek, tj. duhovni učitelj, otvara učeniku unutarnje oko da bi mogao vidjeti Božju svjetlost, i unutarnje uho da bi mogao čuti Božju glazbu – dvije osobine Tvorca kojima je protkano Njegovo stvaralaštvo i koje Ga podržavaju. Uz meditaciju i milostivo vođenje i pokroviteljstvo duhovnog učitelja, posvećeni će se vratiti do Izvora iz kojega je proizišla duša. Posvećeni uči živjeti moralnim i čistim životom, ali od njega se ne zahtijeva preobraćanje u drugu religiju, niti odricanje od društvenih normi. Pruža mu se mogućnost da uspostavi kontakt sa Svjetlošću i Zvukom Božjim i, s vremenom, susreće u sebi svjetlosni lik svoga duhovnog učitelja. Duhovni učitelj nikada ne napušta posvećenog, dok ga ne dovede natrag, k Bogu, i nastavlja ga usmjeravati na unutarnjem planu čak i nakon svoje fizičke smrti.

Zahvaljujući milostivoj Božjoj providnosti, na svijetu uvijek postoji Bogočovjek koji je poslan radi spasa napaćenih duša. Takav Bogočovjek je Darshan Singh. On nije bio asketa-pustinjak, već zemaljski otac koji je zračio toplinom, spreman pomoći onima koji

su tražili Istinu u svim životnim problemima. On ih uči, usmjerava, kori i čak se šali s njima. Najvažnije je da mu pripadaju njihova srca jer je njegov put – put ljubavi.

Svaki duhovni učitelj dolazi da bi nam prenio drevno poslanje, ali svaki od njih ima svoj posebni način i stil. Učitelj Darshan govorio je:

“Imao sam sreću sjediti uz lotosna stopala dvojice najvećih duhovnih učitelja koji su milostivo posjećivali ovaj svemir od trenutka njegova stvaranja. Prvi je bio Hazur Baba Sawan Singh Ji Maharaj, koji je govorio upečatljivo i jednostavno, a pitanja duhovnog razvoja objašnjavao riječima koje su duboko uranjale u dušu obična čovjeka. Budući da je potjecao iz obitelji koja je žela ljetinu, uzgajala povrće i voće, izvor njegovih usporedbi i metafora bio je seoski život. Bio je nenadmašan u pričanju i imao je osobit stil; njegove riječi nisu doticale samo srca slušatelja, već i njihove duše. Njegove besjede bile su pune priča i događaja iz starih rukopisa. Te su priče bile pune humora i izazivale su smijeh. Sve što je govorio – bilo je Božji zakon, činio je to Bog sam, utjelovljen u njemu, uznoseći njegove zemaljske slušatelje u nebeske visine duhovnosti.

Drugi svetac, uz čija sam lotosna stopala imao milost sjediti, bio je Param Sant Kirpal Singh Ji Maharaj. Posjedovao je enciklopedijsko znanje iz oblasti usporedne analize religija i mogao je, sa znanstvene točke gledišta, objasniti sva složena pitanja tako jasno da su čak vrlo pametni ljudi, koji su imali znanstveni pristup životu, bili ushićeni njegovim uzvišenim besjedama koje su ulijevale život i napajale dušu. Imao je fin osjećaj za humor i često se koristio igrom riječi. Jednom mu je došao student. Mladić je bio kod mnogih učitelja, postavljao im zahtjevna pitanja, ali ga njihovi odgovori nisu zadovoljavali. Voljeni učitelj mu je rekao: “Čuj, hajdemo u moj kabinet. Ti zaključaj vrata, a ključ neka bude kod tebe. Ne puštaj me dok ne dobiješ odgovore na sva pitanja.” Mladić je počeo postavljati pitanja i kada ih je sve iscrpio, znao je da je napokon našao Istinu.

Najvažnije je bilo to što su učitelji duhovni razvoj predstavljali kao znanost. Ljudi religiju više ne smatraju dogmom, ritualom ili slijepom vjerom. Duhovni učitelji kažu: “Kada vidiš – vjeruješ.”

Objašnjavajući drevna učenja *Sant Mata*, Sant Darshan Singh demonstrirao je svoj osobni stil. On je pjesnik-mistik koji je pisao na urdskom jeziku, a zbog njegova osjećajnoga glasa, glasa života samog, glasa poezije, čini se da riječi pjevaju i lebde. Posude za vino mijenjaju se, ali je vino uvijek isto. Pravi duhovni učitelj može govoriti o bilo kojoj temi, ali će neizbježno doći do središta: do duhovnosti. Zato može govoriti o duhovnom razvoju i objasniti slušateljima tu temu, a može – za početak – govoriti o razvrstavanju starih knjiga i papira, ili o paunu, ili o zalasku sunca i – odmaknuvši se od toga – objasniti pitanja duhovnog razvoja tako pronicavo kako ih je rijetko tko prije izlagao. Često potkrepljuje svoja razmišljanja navodima iz svetih spisa i svojim stihovima.

Darshanu Singhu dolazili su i prosvjetljeni i oni koji traže istinu ne samo iz Indije, već i iz Europe, Sjeverne i Južne Amerike, Afrike i Australije. Svi ti razgovori s učenicima i onima koji su tražili Istinu, vođeni su na engleskom jeziku. Počeli su ih zapisivati i skupljati u proljeće 1977. godine, kada se u Helgi Berger iz Njemačke rodila misao o knjizi koja bi se sastojala od uspomena na njezin boravak uz stopala živoga duhovnog učitelja i njegovih besjeda. Tu su ideju prihvatili ostali učenici koji su bili uz duhovnog učitelja i snimali neformalne razgovore magnetofonom, a onda ih pripremali za tisak preslušavajući vrpcu i zapisujući tekst. Tako su radili do ove godine (1978., nap. prev.). Uz Helgu Berger, treba spomenuti Johna Wolfa i Martu Smith iz SAD-a, Alexa Vafiadisa iz Australije i druge učenike koji su pomagali pri zapisivanju snimke na papir, a i moga supruga Malcolma Tillisa te Bhadru Senu Ji koji su razgovore pripremili za objavljivanje uz osobni nadzor duhovnog učitelja. Treba spomenuti i Vinoda Senu i Jamie Smitha, koji su pomagali pripremiti rukopis te mnoge druge ljude koji su izravno sudjelovali u izdavanju knjige. To su Ruth Seader, koordinatorica izdavanja knjige, Jay Linksman i Valerie Tarrant, koje su pripremile knjigu za tiskanje, Ricki Linksman, koja je složila knjigu, Bruno i Mario Zaffina, Dale i Marsha Mac Curley, Ron Tarrant, Paul Bunnell, Ed Wallace, Tom Sawyer, Eliot Rosen, Karen Seader i Michael Ravens, koji su lektorirali tekst.

Ovi razgovori vodili su se uglavnom kasno noću. Za dugih ljetnih mjeseci duhovni učitelj je domaćinski sjedio na krovu kuće, pod

mirnim noćnim nebom, a zimi – u udobnoj sobi za meditaciju u Kirpal Bhavanu.

Ovi susreti bili su potpuno neformalni, a razgovori su započinjali nakon neobičnih odgovora duhovnog učitelja na pitanja svojih udivljenih učenika.

Kate Tillis

1. lipnja 1978.

1. poglavlje

LIRSKI POGLEDI

Da bi se postigla božanstvenost, prije toga mora se biti čovjek. Učitelj dolazi s više duhovne razine i poprima ljudski lik, pun prljavštine i ograničenja. On dolazi k nama i razgovara s nama kao prijatelj, kao savjetnik i partner, kao drug. On je "Riječ koja je stekla tijelo i živi među nama." Zašto?

Ako se ne nalazimo na istoj razini, ne možemo se razumjeti, ne možemo jedan drugoga voljeti, ne možemo razumjeti poslanje koje on donosi iz onostranog svijeta.

Zato se učitelj ponaša kao jedan od nas. Njega je Bog odabrao da bude Njegov glasnik. Kad bi učitelj živio samo na višim duhovnim razinama, a mi – ovdje, na Zemlji, među nama ne bi moglo biti nikakve povezanosti.

Povezanost se pojavljuje tek onda kada učitelj živi među nama kao čovjek. Tada on može razgovarati s nama neposredno, na ljudskoj razini. Ipak, učitelj je puno više od nas. Ali ako se s nama ne druži, ne možemo ga voljeti i nećemo moći saznati kako se vratiti nazad, k Bogu. Dok se nalazi u ljudskom tijelu, on nas savjetuje kao prijatelj. Katkad nas kao otac kori, katkad se šali. Njegova je ljubav tako velika da katkad sluša čak i naše savjete. Razgovara s nama na našem jeziku i ponaša se s nama kao sa sebi ravnima.

Neki smatraju da se duhovni učitelj ponaša kao asket, odvojen od svijeta, neprekidno uronjen u duboki *samadhi*. Sve je to, dakako, prekrasno, ali vi ćete biti nesretni ako ne bude razgovarao s vama,

odgovarao na vaša pitanja, predlagao praktičnu pomoć. Ako je tako duboko uronjen u unutarnji život, kako nam može pomoći da se pripremimo za unutarnje putovanje? Kako ga se može voljeti? Kako s njim uspostaviti vezu?

Veličina je pravoga duhovnog učitelja u tome što je njegova ljubav tako velika da nema ničega što ne bi uradio da nam pomogne izmijeniti navike i vratiti se u svoj pravi *dom*. Učinit će sve da bi nas natjerao da shvatimo. Kada nam je teško, podržava nas i izražavajući suosjećanje s ljubavlju i nježnošću, blagoslivlja nas svojom milošću. Zaista se žrtvuje, žrtvuje svoj osobni život, zdravlje, vrijeme, sve. Ima samo jedan cilj: razgorjeti u svakome od nas onu božansku ljubav koja će, kada se razgori, izdignuti dušu iznad fizičkog tijela na više razine.

Treba samo malo podignuti zastor nad time što i kako učitelj radi i zaista ćemo početi shvaćati tko je, zapravo, duhovni učitelj.

I tako, ako se duhovni učitelj ne ponaša kao jedan od nas, kako da ga zavolimo, zaista zavolimo? Ako ga zaista ne volimo, nećemo moći slijediti njegove zapovijedi. Svi mislimo da volimo Boga. To je, zapravo, plod naše mašte, a ne stvarno stanje stvari. Ako je netko na pijedestalu, iznad vas, možete ga poštovati, oduševljavati se njime, ali ga ne možete voljeti. Voljeti se može samo onoga tko je na vašoj razini. Kada nas učitelj zove k sebi, on s nama razgovara iskreno, ispunjavajući cijelo naše biće sućuti i ljepotom. Obuhvaća nas pogledom punim ljubavi. Mi tonemo u njegove oči pune svjetlosti i potpuno se čistimo.

Upravo tako započinje naša ljubav prema učitelju. Ta je ljubav čista, ona nas osvjetljava. Upravo nam ta ljubav pomaže u duhovnom razvoju. Predanost učitelju, doticaj s njim i način na koji nas on postupno diže do svoje razine, razvijaju u nama duhovnu živost. Ta nas ljubav uzdiže iznad fizičkog tijela i pomaže nam ući u oblasti više spoznaje. Jedan pogled, jedan lirski pogled koji nam uputi duhovni učitelj, može uzdignuti našu dušu u njezin vječni dom, *Sach Khand*.

Učenik pita: Da bi nas uzdignuo, jesu li učitelju potrebni naši pogledi isto onako kao što su njegovi potrebni – nama?

Učitelj odgovara: Njemu su potrebni naši pogledi jednako kao što su nama potrebni njegovi jer ako mi njega ne gledamo s ljubavlju, kako će nam prenijeti svoju milost i ljubav, svoj naboje? Duhovna snaga učitelja prenosi se uglavnom očima, stoga, ako ga ne gledamo u oči, ako nam se oči ne susreću, kako da nam preda svoj naboje, kako da upali vatru u našoj duši i izmijeni naše srce?

Tu ste u pravu: duhovnom učitelju zaista je nužno gledati nas u oči. Ali, niste odabrali prave riječi. Učitelj nas obasipa blagoslovima kroz oči. Njegovi pogledi zovu se lirski, a mi na njih smireno odgovaramo tužnim pogledom. Nismo u stanju gledati u njega lirski, možemo mu samo pasivno gledati u oči. Radnja je ista, ali je značajnije različito. Njegovi pogledi unose u nas život i potiču naš duhovni razvoj. Mi u njegove oči gledamo samo tužno, maštajući i nadajući se da ćemo nešto od njega dobiti. To kako mi njega gledamo, ne može se ni nazvati pogledom, ali formalno, to što vi kažete – točno je. Samo terminologija nije sasvim točna – to je sve. Mi gledamo u oči duhovnog učitelja usredotočeno, s ljubavlju i nježnošću i, ako to bude njegova božanska volja, on će nas blagosloviti svojim pogledom punim ljubavi. Jedan takav pogled može promijeniti cijeli naš život. Jedan vjernik prelazio je rijeku u barci. Dva mladića, koja su se dosađivala, pratila su ga i počela ismijavati. On nije odgovarao. Onda su počeli ljuljati barku da bi ga iznervirali, ali on se jednostavno misaono povukao u sebe. Tog trenutka javio mu se Bog i rekao: “Ne mogu gledati kako jednoga od mojih slugu vrijeđaju. Daj mi znak i ja ću prevrnuti barku i dat ću ovim mangupima dobru lekciju.” Svetac je odgovorio: “Milostivi Bože, zašto se brineš? Ne bi li bilo bolje otvoriti njihova srca da se oni mogu promijeniti?” Oba mladića su zašutjela. Pogledali su sveca u oči i njihova su se srca otopila.

Učitelju je nužno da se s nama susreće pogledom. Ali da bi se izvukla stvarna korist, treba biti osjetljiv za to. On nam neće moći pomoći, ako svoju pažnju usredotočimo na njegovu odjeću, na namještaj, ili ako promatramo ljude oko sebe. Da bismo izvukli korist iz njegove božanske milosti, trebamo ga gledati pravo u oči. On gleda u nas, a mi u njega, on – da bi dao, a mi – da bismo dobili. Mi nismo u stanju bilo što dati duhovnom učitelju. Možemo samo